

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjevi br. 17262/20 i 14975/21
Predrag AMIDŽIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući
12. listopada 2021. godine u odboru u sastavu:

Krzysztof Wojtyczek, *predsjednik*,

Erik Wennerström,

Ioannis Ktistakis, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnika Odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjeve (br. 17262/20 i 14975/21) protiv Republike Hrvatske koje je
3. travnja 2020. odnosno 11. ožujka 2021. godine g. Predrag Amidžić
(„podnositelj zahtjeva”), državljani Srbije i Hrvatske koji je rođen 1969.
godine i živi u Crepaji, a kojega je zastupao g. Z. Novaković, odvjetnik iz
Zagreba, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih
prava i temeljnih sloboda („Konvencija”);

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

SADRŽAJ PREDMETA

A. Zahtjev br. 17262/20

1. U srpnju 1994. podnositelj zahtjeva i V.Dž. optuženi su za ratni zločin
protiv civilnog stanovništva počinjen u Hrvatskoj u svibnju 1994.

2. Dana 4. veljače 2019. izvanraspravno vijeće Županijskog suda u
Zagrebu odredilo im je istražni zatvor zbog opasnosti od bijega, jer su bili
upoznati s optužbama koje su im stavljene na teret, ali su svi pokušaji
hrvatskih vlasti da osiguraju njihovu prisutnost na suđenju bili neuspješni.
Napominjući da je u svom pisanom podnesku sudu V.Dž. nazvao Republiku
Hrvatsku „genocidnom državom”, a njene građane „smrdljivim Ustašama”,
vijeće je smatralo da su ta okolnost i činjenica da se ni podnositelj zahtjeva

ni V.DŽ., unatoč tome što su uredno pozvani, nisu pojavili pred raspravnim sudom, ukazivale na to da izbjegavaju suđenje. Vrhovni sud potvrdio je tu odluku.

3. Dana 4. veljače 2020. Ustavni sud proglasio je ustavnu tužbu podnositelja zahtjeva nedopuštenom uz obrazloženje da je lišenje slobode preduvjet za ispitivanje prigovora o istražnom zatvoru, a podnositelj zahtjeva nije bio u istražnom zatvoru.

4. Kazneni postupak, u kojem podnositelja zahtjeva zastupa odvjetnik po njegovu vlastitom izboru, trenutno je u tijeku pred Županijskim sudom u Zagrebu.

5. Podnositelj zahtjeva prigovara, temeljem članka 5. Konvencije, zbog nepostojanja relevantnih i dostatnih razloga za njegov smještaj u istražni zatvor do suđenja. Nadalje prigovara, na temelju članka 6., da predsjednik vijeća Županijskog suda u Zagrebu nije bio nepristran, jer se tijekom rata borio na hrvatskoj strani, odnosno protiv vojske podnositelja zahtjeva, u blizini područja na kojem je navodno počinjen sporni ratni zločin. Pristranost se očitovala u činjenici da je vijeće podnositelju zahtjeva pripisalo izjavu protiv Hrvatske i njezinih građana koju je dao njegov suoptuženik. Prigovara i na temelju članaka 6. i 13. da je Ustavni sud odbio ispitati njegov prigovor podnesen protiv rješenja o određivanju istražnog zatvora.

B. Zahtjev br. 14975/21

6. Dana 4. lipnja 2020. hrvatski sudovi odlučili su provesti kazneni postupak protiv podnositelja zahtjeva (vidi stavak 1. ove odluke) u njegovoj odsutnosti. Pri tome su uzeli u obzir težinu optužbi, posebno okrutan način počinjenja kaznenog djela, činjenicu da je optužnica podignuta 1994. godine, činjenicu da je podnositelj zahtjeva, iako je bio upoznat s optužbama koje su mu stavljene na teret, ostao nedostupan hrvatskim tijelima kaznenog progona, da kao srpski državljanin ne može biti izručen Hrvatskoj, da je sporazumom sklopljenim 2006. između hrvatskih i srpskih tijela kaznenog progona onemogućeno ustupanje kaznenog progona za ratne zločine Srbiji i da interesi pravde i obitelji žrtava opravdavaju provođenje suđenja.

7. Podnositelj prigovara, pozivajući se na članak 6. stavak 1. i stavak 3. točku (c) Konvencije, zbog odluke hrvatskih sudova da provedu kazneni postupak protiv njega u njegovoj odsutnosti umjesto da progona ustupe Srbiji, državi u kojoj boravi i čiji je državljanin.

OCJENA SUDA

8. Uzimajući u obzir povezan predmet spora podnesenih zahtjeva, Sud smatra prikladnim ispitati ih zajedno u jednoj odluci.

9. S obzirom na to da se podnositelj zahtjeva nije nalazio u istražnom zatvoru nakon donošenja odluka o istražnom zatvoru jer nadležne vlasti nisu

mogle doći do njega kako bi izvršile rješenje, članak 5. Konvencije nije primjenjiv na njegove prigovore (vidi, primjerice, predmete *Guliyev protiv Azerbajdžana* (odl.), br. 35584/02, 27. svibnja 2004., i *Hodžić protiv Hrvatske*, br. 28932/14, stavak 36., 4. travnja 2019.). Budući da se postupak kojim je podnositelju zahtjeva određen istražni zatvor nije odnosio na odlučivanje o optužnici za kazneno djelo podignutoj protiv njega, na njegove prigovore nije primjenjiv ni kazneni aspekt članka 6. Iz toga proizlazi da su prigovori podnositelja u tom pogledu nedopušteni jer su nespojivi *ratione materiae* s odredbama Konvencije u smislu članka 35. stavka 3. točke (a) i moraju biti odbačeni sukladno članku 35. stavku 4. Konvencije.

10. U svakom slučaju, Sud se slaže s Vrhovnim sudom da okolnost da se predsjednik vijeća Županijskog suda u Zagrebu borio u ratu na hrvatskoj strani sama po sebi ne može dovesti u sumnju njegovu nepristranost te da ništa ne ukazuje na to da je vijeće izjave koje je dao V.Dž. pripisalo podnositelju zahtjeva. Vijeće je samo navelo razloge koji opravdavaju određivanje istražnog zatvora za podnositelja zahtjeva, a koje je Vrhovni sud potvrdio kao relevantne i dostatne. Stoga je ovaj prigovor, čak i pod pretpostavkom da je spojiv *ratione materiae* s odredbama Konvencije, nedopušten na temelju članka 35. stavka 3. točke (a) Konvencije jer je očigledno neosnovan.

11. Očigledno je neosnovan i podnositeljev prigovor u pogledu odluke Ustavnog suda kojom je njegova ustavna tužba proglašena nedopuštenom. Sud nema namjeru dovesti u pitanje ovlast Ustavnog suda za tumačenje kriterija za ocjenu dopuštenosti ustavnih tužbi i posljedičnu praksu da određene odluke ne podliježu ocjeni ustavnosti, pri čemu je potonje stvar u isključivoj nadležnosti Ustavnog suda (vidi, *inter alia*, *Kušić protiv Hrvatske* (odl.), br. 71667/17, stavak 87., 10. prosinca 2019.).

12. Konačno, Konvencijom nije zajamčeno pravo osobe optužene za kazneno djelo da izabere državu u kojoj će je se kazneno goniti (vidi, *mutatis mutandis*, *West protiv Mađarske*, br. 5380/12, stavci 69. – 70., 25. lipnja 2019.). Sud je uvjeren da je podnositelj zahtjeva svjestan da se protiv njega vodi kazneni postupak i da ima mogućnost sudjelovati u njemu (vidi *Bivolaru protiv Rumunjske (br. 2)*, br. 66580/12, stavak 113., 2. listopada 2018.). Iz toga proizlazi da je i ovaj prigovor nedopušten na temelju članka 35. stavka 3. točke (a) Konvencije kao očigledno neosnovan te se stoga mora odbaciti sukladno članku 35. stavku 4. Konvencije.

ODLUKA AMIDŽIĆ protiv HRVATSKE

Iz tih razloga Sud jednoglasno

odlučuje spojiti zahtjeve;

utvrđuje da su zahtjevi nedopušteni.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 18. studenoga 2021.

{signature_p_2}

Liv Tigerstedt
Zamjenica tajnika

Krzysztof Wojtyczek
Predsjednik

© 2021 Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava

Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava provjerio je točnost prijevoda, te proveo lekturu i pravnu redakтуру istoga.